

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: J.K.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: M. K.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 160531/2018 ze dne 23. 11. 2018

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 30. 1. 2019, jež byla usnesením tohoto soudu č. j. 8 A 19/2019-19 ze dne 5. 3. 2019 postoupena Krajskému soudu v Ostravě, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 160531/2018 ze dne 23. 11. 2018, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Třince č. j. MěÚT 36044/2018/Ro 40 ze dne 1. 10. 2018. Domáhá se rovněž zrušení tohoto prvostupňového rozhodnutí. Tímto bylo na návrh zúčastněné osoby rozhodnuto dle § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“), že dosavadní údaj o místě trvalého pobytu žalobce na adrese Č. 689, T.-S. M., se ruší. Dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí se stalo místem trvalého pobytu žalobce sídlo ohlašovny Magistrátu města Třince.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného a zúčastněné osoby k žalobě

2. Žalobce ve své žalobě namítl, že mu byl trvalý pobyt zrušen, aniž mu byl zajištěn náhradní byt. Dále namítl, že správní orgány se před vydáním rozhodnutí nesnažil o vyřešení věci dohodou, že žalovaný mu nedal možnost seznámit se s celým obsahem správního spisu, že správní orgány rozhodly čistě na základě pouze podané žádosti zúčastněné osoby, že se nezabývaly podklady a fakty ze spisů, na něž poukázal. Dále uvedl, že se nemůže vyjádřit k podkladům a důkazům svědčícím o tom, že v předmětném bytě na Čapkově ulici nebydlí a není tam viděn. Dále namítal okolnosti týkající se jeho majetku a věcného břemene; uvedl, že jeho manželka vyměnila zámky v předmětném bytě a poukázal na snahy zbavit jej právní způsobilosti a na to, že úředníci jej a jeho bývalou manželku rozeštvávají. Stěžoval si též na proces doručování, zejména prostřednictvím příslušníků městské policie.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 15. 11. 2020 navrhl zamítnutí žaloby. K žalobním námitkám uvedl, že jemu nepřísluší sjednávat či nabízet účastníku řízení jakoukoli dohodu týkající se předmětného řízení, nýbrž rozhodnout, zda je prvostupňové rozhodnutí správné a v souladu s právními předpisy. Vzhledem k tomu, že žalovaný neprováděl v odvolacím řízení žádné dokazování ani do spisu nebyly založeny žádné nové podklady, s nimiž by se měli účastníci seznámit, žalovaný nenařizoval jednání a rozhodl. Ve zbytku odkázal na obsah napadeného rozhodnutí.
4. Zúčastněná osoba v podání ze dne 13. 1. 2020 uvedla, že žalobce na adrese X, už mnoho let nebydlí, nechodí tam a ani nemá klíče od bytu, jsou spolu již několik let rozvedeni; pouze zúčastněná osoba má na byt dekret a platí nájemné a služby s nájmem spojené. Žalobce bydlí v Třinci u přítelkyně, s níž má dítě.
5. Žalobce v reakci na toto podání zopakoval dříve uváděné skutečnosti a uvedl, že v bydlišti u syna Tomáška s jeho matkou nežije.

III. Posouzení věci soudem

6. Z obsahu správních spisů plyne, že dne 11. 7. 2018 podala zúčastněná osoba u Magistrátu města Třince návrh na zrušení údaje o místu trvalého pobytu žalobce na adrese Č. 689, T.,

kde je zúčastněná osoba nájemkyní bytu č. X. Ve věci byly shromážděny podklady sestávající z rozhodnutí o schválení dohody o výměně bytů ze dne 5. 11. 1974, týkajícího se předmětného bytu, potvrzení o přechodu užívacího práva k bytu ze dne 18. 10. 1979, dodatku k nájemní smlouvě a evidenčního listu nájemkyně, smlouvy o vypořádání vzájemných majetkových vztahů a práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu ze dne 4. 5. 2014, rozvodového rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku č. j. 17 C 12/2014-45 ze dne 30. 6. 2014, přihlašovacího lístku pro trvalý pobyt žalobce a údajů z agendy informačního systému evidence obyvatel. Zúčastněná osoba uvedla, že žalobce nikdy nebyl spolunájemcem předmětného bytu. Oznámení o zahájení správního řízení bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 20. 7. 2018. Ten se dne 26. 7. 2018 dostavil k nahlížení do spisu a podal vyjádření ve věci, kde mj. uvedl, že zúčastněná osoba po rozvodu vyměnila zámky u předmětného bytu, brání mu v užívání bytu a úředníci nekonají, jeho žádosti o přidělení bytu nebylo dosud vyhověno; od výměny klíčů v bytě nebydlí. Navrhl doplnění podkladů o jeho žádost o byt z roku 2014. Dne 31. 8. 2018 byla žalobci doručena výzva k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Tohoto práva žalobce dne 31. 8. 2018 a 4. 9. 2018 využil. S návrhem zúčastněné osoby nesouhlasil a uvedl, že věc by se vyřešila, pokud by mu město Třinec přidělilo byt. Rozhodnutím Magistrátu města Třince č. j. MěÚT 36044/2018/Ro 40 bylo žádosti zúčastněné osoby vyhověno a dosavadní údaj o místě trvalého pobytu žalobce byl zrušen. Prvostupňový orgán dospěl k závěru, že byla prokázána jak podmínka neužívání předmětného bytu žalobcem, tak i zánik jeho užívacího práva k předmětnému bytu. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
8. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
9. Takovýmto úkonem je i rozhodnutí o zrušení údaje o místu trvalého pobytu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 64/2005-108 ze dne 6. 2. 2007).
10. Podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel ohlašovna rozhodne o zrušení údaje o místu trvalého pobytu, zaniklo-li užívací právo občana k objektu nebo vymezené části objektu, jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako místo trvalého pobytu občana a neužívá-li občan tento objekt nebo jeho vymezenou část.
11. Podle § 12 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel ohlašovna rozhodne o zrušení údaje o místě trvalého pobytu podle odstavce 1 písm. c) jen na návrh vlastníka objektu nebo jeho vymezené části nebo na návrh oprávněné osoby uvedené v § 10 odst. 6 písm. c). Navrhovatel je v takovém případě povinen existenci důvodů uvedených v odstavci 1 písm. c) ohlašovně prokázat.
12. Soud před posouzením jednotlivých žalobních námitek předesílá, že při aplikaci citovaných ustanovení zákona o evidenci obyvatel je třeba posoudit, zda nastanou kumulativně obě zde uvedené podmínky, tedy zda zanikne užívací právo občana k objektu

(či jeho vymezené části) a zda občan objekt (či jeho vymezenou část) neužívá; na druhou podmínku je třeba nazírat jako na faktický výkon práva na bydlení, tedy posoudit, zda občan, který je k tomu oprávněn, v objektu skutečně bydlí, či nikoliv (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 38/2008-82 ze dne 23. října 2008). Pokud občan objekt neužívá, není pro účely rozhodování o zrušení údaje o místu trvalého pobytu v daném objektu dle zákona o evidenci obyvatel, rozhodné, z jakého důvodu k neužívání dochází. Podmínka faktického neužívání je tak splněna i tehdy, pokud je neužívání důsledkem jednání vlastníka objektu (zde výměny zámků) a občan se nedomáhá žádné efektivní ochrany proti postupu vlastníka (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 41/2011-255 ze dne 28. července 2011).

13. Ve světle výše uvedeného je zřejmé, že opakovaná námitka žalobce, že mu nebyl dosud přidělen byt, je zcela bez významu pro projednávanou věc. Pokud si žalobce a osoba zúčastněná v roce 2014 dohodli, že žalobce se odstěhuje po přidělení bytu, pak se jedná pouze o smlouvu, která váže smluvní strany, avšak pro třetí osoby a správní orgány závazná pravidla pro jejich postup nestanoví. Poskytnutí náhradního bytu není zákonnou podmínkou pro možnost zrušení údaje o místu trvalého pobytu.
14. Soud neshledává důvodnou námitku, že správní orgány se nepokusily o dohodu ve věci. Správní orgány jsou v předmětném řízení povolány rozhodnout o žádosti. Pokus o smírné odstranění rozporů (§ 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů) ovšem není nutno realizovat tam, kde je zjevná nemožnost smírného řešení mezi účastníky na první pohled zřejmá, jak tomu bylo i v projednávaném případě.
15. Pokud žalobce namítal, že mu žalovaný nedal možnost nahlížet do spisu, pak se soud zcela ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, jenž uvedl, že nevyzýval účastníky k seznámení se s obsahem spisu před vydáním odvolacího rozhodnutí, neboť spis nebyl žádným způsobem v odvolacím řízení doplňován o podklady rozhodnutí. Nadto nic nebránilo žalobci kdykoli do spisu nahlížet z vlastního popudu.
16. Pokud žalobce namítal, že správní orgány rozhodly jen na základě žádosti zúčastněné osoby, a zkrátily tak žalobce na jeho právech, pak k tomu soud uvádí, že zúčastněná osoba doložila shora uvedené podklady rozhodnutí, a splnila tak povinnost dle § 12 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel. Navíc správní orgány vycházely při svém rozhodnutí i z podání žalobce, který potvrdil, že předmětný byt neužívá. Žádné žalobcovy podklady, které by byly pro věc relevantní a které by byly opomenuty, ve spise nejsou.
17. Pokud žalobce namítal, že se nemohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí, pak toto je v zjevném rozporu se zjištěným skutkovým stavem, jak je rekapitulován výše. Ze spisu jasně plyne, že žalobce se s podklady seznámil a vyjádřil se k nim.
18. Nedůvodné jsou i námitky týkající se postupu při doručování, neboť ze spisu se podává, že všechny písemnosti, které mu byly doručovány, žalobce osobně převzal.
19. Pokud se týče dalších námitkách týkajících se majetku žalobce a zúčastněné osoby, jejich vztahů, žalobcovy způsobilosti k právním úkonům či jednání úředních osob v jiných řízeních, tyto jsou zjevně pro posouzení věci bezvýznamné, a tudíž nedůvodné.

IV. Závěr a náklady řízení

20. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

21. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
22. O náhradě nákladů zúčastněné osoby bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s. ř. s. Tak, že jí náhrada nákladů nebyla přiznána, neboť nebyly splněny podmínky tam uvedené pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 20. října 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu